

عنوان مقاله:

محدودیت مالی، سرمایه گذاری و کانال ترانزنامه انتقال سیاست پولی

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد مقداری، دوره 17، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فریده حافظیان - دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

غلامرضا زمانیان - دانشیار اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران (نویسنده مسئول)

جواد شهرکی - دانشیار اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

بررسی نحوه تاثیر شوک های پولی از کانال های انتقال دهنده سیاست پولی یکی از مباحث مهم در حوزه اقتصاد کلان است. هدف از این مقاله بررسی کانال ترانزنامه انتقال سیاست پولی در ایران، از طریق آزمون اثر موقعیت مالی و ترانزنامه ای شرکت ها بر روی سرمایه گذاری آن ها می باشد. در این مقاله، از جریان نقدینگی، اهرم مالی و اندازه شرکت به عنوان عوامل تعیین کننده موقعیت مالی شرکت ها استفاده شده است. برای این منظور داده های ترانزنامه ای مربوط به ۵۰ شرکت غیرمالی بورسی از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۷ با استفاده از روش GMM مورد مطالعه قرار گرفته است. بازار مالی در واقع یک بازار با اطلاعات ناقص در نظر گرفته می شود. بنابراین بین هزینه های تامین مالی بیرونی و هزینه های تامین مالی داخلی یک شکاف وجود دارد (صرف تامین مالی بیرونی) که به دلیل وجود اطلاعات نامتقارن در بازار مالی ایجاد شده است. در این شرایط قرض دهندگان، قرض گیرندگان (شرکت ها) را وادار به پرداخت صرف ریسک به منظور پوشش هزینه های نظارت و ریسک احتمالی ایجاد شده به وسیله قرض گیرندگان می نمایند. کانال ترانزنامه بیان می کند که یک سیاست پولی انقباضی سبب کاهش جریان نقدینگی و ارزش خالص شرکت ها می شود که این موضوع سبب تضعیف موقعیت ترانزنامه ای آن ها می گردد. یک موقعیت مالی ضعیف از طریق افزایش صرف تامین مالی بیرونی سبب کاهش سرمایه گذاری می شود. زمانی که یک سیاست پولی انقباضی اجرا می شود، در شرکت ها با محدودیت مالی بیشتر (آن دسته از شرکت هایی که موقعیت ترانزنامه ای ضعیف تری دارند) کاهش بیشتری در میزان سرمایه گذاری آن ها به دلیل افزایش صرف ریسک بیرونی در مقایسه با شرکت هایی با محدودیت مالی کمتر (آن دسته از شرکت هایی که موقعیت ترانزنامه ای بهتری دارند) ایجاد می شود. این موضوع نشان می دهد که موقعیت ترانزنامه ای (جریان نقدینگی و اهرم مالی) شرکت ها با محدودیت مالی کمتر تاثیر کمتری بر روی سرمایه گذاری آن ها دارد که به معنی عملکرد ضعیف تر کانال ترانزنامه نسبت به شرکت ها با محدودیت مالی بیشتر است. بنابراین مطالعه تاثیر موقعیت ترانزنامه ای شرکت ها بر روی سرمایه گذاری از تئوری کانال ترانزنامه انتقال سیاست پولی حمایت می کند. شوک سیاست پولی در بنگاه های بزرگ تاثیر کمتری نسبت به بنگاه های کوچک خواهد دارد. این موضوع به دلیل ارزش خالص بالاتر و وضعیت نقدینگی شرکت های بزرگ است. بنگاه های بزرگ نیز به دلیل شرایط ترانزنامه نسبتا قوی تر، دارای اعتبار بهتری نسبت به شرکت های کوچک هستند. این امر منجر به کاهش هزینه های اطلاعات و واسطه گری و همچنین کاهش ریسک نکول بنگاه های بزرگ می شود. این شرایط منجر به فراهم شدن امکان بیشتر برای شرکت های بزرگ جهت دسترسی به منابع تامین مالی بیرونی می شود. بنابراین، بنگاه های بزرگ در مقایسه با بنگاه های کوچک با صرف تامین مالی کمتری روبرو هستند؛ که این موضوع به معنی کاهش وابستگی سرمایه گذاری آن ها به منابع تامین مالی داخلی و کاهش تاثیر شوک سیاست پولی بر سرمایه گذاری آن ها است. بنابراین، این موضوع منجر به اثر ضعیف تر سیاست های پولی از طریق کانال ترانز ...

کلمات کلیدی:

محدودیت مالی، کانال ترانزنامه، سرمایه گذاری، GMM

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1820844>

